

MIESIĘCZNIK KOŚCIELNY

PARAFII

ŚW. TRÓJCY

Rok założenia
1929

Towarzystwo Parafialne
Parafii
Świętej Trójcy

ISSN 1428-1732

Bydgoszcz, wrzesień 2025

nr 9 (340) 2025

Początek roku szkolnego jest sposobnością do refleksji nad tym, czym powinna być szkoła. (...) Szkoła nie może jedynie dostarczać młodym informacji z różnych dziedzin wiedzy, musi im także pomagać w poszukiwaniu – we właściwym kierunku – sensu życia. Na tym polega jej odpowiedzialność, zwłaszcza w epoce takiej jak nasza, w której wielkie przemiany społeczne i kulturowe zdają się czasem zagrażać nawet najbardziej podstawowym wartościom moralnym.

Szkoła musi pomagać młodym w przyswajaniu sobie tych wartości, tworząc warunki sprzyjające harmonijnemu rozwojowi wszystkich wymiarów ich osobowości – wymiaru fizycznego i duchowego, kulturalnego i społecznego. Spełniając to zadanie, staje u boku rodziny, której podstawowym i niezbywalnym zadaniem jest wychowanie. Właśnie dlatego rodzice mają prawo i obowiązek wybrać szkołę, która najlepiej odpowiada ich wartościom i potrzebom wychowawczym ich dzieci.

św. Jan Paweł II

Anioł Pański wrzesień 1998 r.

NOWY ROK SZKOLNY. Dzieciom i młodzieży życzymy wytrwałości w przyswajaniu nowej wiedzy i radości ze spotkania z koleżankami i kolegami. Szanujcie nauczycieli, bo oni cieszą się z Waszych sukcesów.

Wiedza otwiera horyzonty i sprzyja duchowemu rozwojowi człowieka.

Prawdziwie wielki jest ten człowiek, który chce się czegoś nauczyć.

Dzieciom, młodzieży, rodzicom i nauczycielom życzymy Bożej opieki.

Kochane Dzieci

Decyzją ks. Proboszcza od tego miesiąca specjalnie dla Was będzie drukowany

Mały Miesięcznik Kościelny jako dodatek do Miesięcznika Kościelnego.

Zachęcamy do jego czytania.

29 IX – Święto Świętych Archaniołów Michała, Gabriela i Rafała

Wy wielcy Święci Aniołowie zostaliście nam dani przez Boga ku naszej ochronie i pomocy, błagamy Was w imię Boga Trójjedynego – śpieszcie nam z pomocą.

W 1886 roku Papież Leon XIII ułożył modlitwę do Świętego Michała Archanioła. Zachęcamy do jej odmawiania.

Święty Michał Archaniele, wspomagaj nas w walce. A przeciw niegodziwości i zasadzkom złego ducha bądź naszą obroną.

Oby go Bóg pogromić raczył, pokornie o to prosimy, a Ty, Wodzu niebieskich zastępów, szatana i inne duchy złe, które na zgubę dusz ludzkich po tym świecie krążą, mocą Bożą strąć do piekła. Amen.

Z ŻYCIA PARAFII

- w dniach od 18 lipca do 3 sierpnia ks. Arkadiusz Joniec zastępował w pracy duszpasterskiej naszej Parafii ks. Michała Borowskiego, który był na Rekolekcjach Oazowych
- 14 i 15 sierpnia, z okazji wspomnienia św. Maksymiliana Marii Kolbego – wielkiego męczennika i misjonarza, gościliśmy w naszej Parafii misjonarza z Czadu ks. Jakuba Szałka, który dzielił się z nami Słowem Bożym

ZMIANY PERSONALNE

Dekretem Biskupa Krzysztofa Włodarczyka z dniem 29 VIII zakończył posługę duszpasterską w naszej Parafii ks. Michał Borowski i został skierowany jako wikariusz do Parafii Wniebowstąpienia Pańskiego na Osowej Górze. Podczas Mszy Świętej w niedzielę 24 VIII o godz. 10³⁰

- uroczystość odpustową ku czci Matki Boskiej Częstochowskiej przeżyliśmy dnia 26 sierpnia. Koncelebrowaną Mszę Świętą o godz. 18³⁰ odprawił i Słowo Boże wygłosił ks. Michał Borowski
- dzieciom rozpoczynającym naukę poświęciliśmy tornistry, plecaki i przybory szkolne oraz modliliśmy się za nie w niedzielę, 31 sierpnia na Mszy Świętej o godz. 10³⁰
- pierwsze spotkanie dzieci klas trzecich i ich rodziców przed Pierwszą Komunią Świętą odbędzie się 12 września o godz. 19⁰⁰ w Kościele. Natomiast spotkanie dzieci klas drugich z rodzicami będzie miało miejsce 11 października br. o godz. 10⁰⁰ w Kaplicy Świętego Krzyża. *red.*

wraz z Księdzem Michałem dziękowaliśmy Panu Bogu za jego pięcioletnią posługę.

Natomiast z dniem 30 VIII na miejsce ks. Michała został skierowany do naszej Parafii wikariusz ks. Maciej Walter z Parafii św. Stanisława Biskupa i Męczennika w Nakle.

Kapłanom życzymy radości z powołania, by Pan Bóg otaczał ich swoimi łaskami.

Podziękowania dla ks. Michała

Żeby być dobrym kapłanem, trzeba najpierw być dobrym człowiekiem.

Księżu Michale – jako parafianie chcielibyśmy najpierw podziękować Tobie za opiekę i troskę nad naszym zmarłym Księdzem Proboszczem Bronisławem.

Przyszedłeś do naszej parafii 5 lat temu i skradłeś serca naszym dzieciom. Dzięki Twoim kazaniom stali się małymi teologami. Przygotowywałeś ich do sakramentu pokuty i pojednania oraz Pierwszej Komunii Świętej. Stworzyłeś dla nich przestrzeń do spędzania w kreatywny sposób czwartkowych popołudni, a dzięki temu poznały Biblię. Dzięki temu nie tylko skradłeś ich serca, ale pociągnąłeś za sobą całe rodziny. Dziękujemy Ci za niedzielne kawy przy ciasteczku, a przy tym poważne rozmowy, ale nie za-

brakło też uśmiechu i żartu. Nie możemy też zapomnieć, że byłeś kapłanem służącym chorym. Dziękujemy Ci, że znalazłeś czas dla każdego parafianina – tego małego i tego dużego, tego chorego i zatroskanego.

Szczególne podziękowania składa redakcja naszego Miesięcznika Kościelnego za ogromny, wieloletni trud teologiczno-polonistyczny przy comiesięcznej, szczegółowej i bardzo wnikliwej korekcie. **Bóg zapłać za Twoje zaangażowanie** i przekazywanie bezcennych (często w późnych godzinach nocnych) telefonicznych konsultacji, rad redakcyjnych i nie tylko!

Księżu Michale, życzymy Tobie dużo sił i zdrowia. Niech Pan Bóg Ci błogosławi w posłudze kapłańskiej, a Matka Boża Pięknej Miłości ma Cię w swojej opiece.

*Wdzięczni parafianie
i Redakcja MK*

28 każdego miesiąca prosimy o włączenie się do modlitwy o rychłą kanonizację
bł. Stefana kardynała Wyszyńskiego

(...) jeśli przyjdą
niszczyć ten Naród
zaczynaj od Kościoła,
gdyż Kościół jest
siłą tego Narodu.

Boże w Trójcy Świętej Jedyń, Ty w swojej niewypowiedzianej dobroci, powołujesz ciągle nowych apostołów, aby przybliżali światu Twoją Miłość. Bądź uwielbiony za to, że dałeś nam Opatrznościowego Pasterza – Stefana Kardynała Wyszyńskiego, Prymasa Tysiąclecia. Boże, źródło wszelkiej świętości, spraw, prosimy Cię, aby Kościół zaliczył go do grona swoich świętych. Wejrzyj na jego heroiczną wiarę, całkowite oddanie się Tobie, na jego męstwo wobec przeciwności i prześladowań, które znosił dla Imienia Twego. Pomnij, jak bardzo umiłował Kościół Twojego Syna, jak wiernie kochał Ojczyznę i każdego człowieka, broniąc jego godności i praw, przebacząc wrogom, zło dobrem zwyciężając.

Otocz chwałą wiernego Stugę Twojego bł. Stefana Kardynała, który wszystko postawił na Maryję i Jej zawierzył bez granic, u Niej szukając pomocy w obronie wiary Chrystusowej i wolności Narodu.

Ojczy nie skończenie dobry, uczyni Go orędownikiem naszych spraw przed Tobą.
Amen.

Myśl miesiąca

„Szczęśliwy człowiek,
który zaufał Panu
i Pan jest jego nadzieją” (Jr 17, 7)

Wrzesień 2025

- 1 IX – 86. rocznica wybuchu II wojny światowej; modlimy się za poległych w obronie Ojczyzny
- 2 IX – pierwszy wtorek m-ca.
Adoracja Najświętszego Sakramentu od godz. 19⁰⁰ do 21⁰⁰, zakończona Apelem Jasnogórskim
- 4 IX – pierwszy czwartek m-ca
- 5 IX – pierwszy piątek m-ca
- 6 IX – pierwsza sobota m-ca.
Nawiedzenie chorych i niepełnosprawnych od godz. 8⁰⁰. Zgłoszenia w biurze parafialnym lub w zakrystii
- 7 IX – 23. Niedziela Zwykła
- 8 IX – Uroczystość Narodzenia NMP, NMP Matki Pięknej Miłości – patronki naszej Diecezji

KALENDARIUM MIESIĄCA

- 13 IX – wspomnienie Świętego Jana Chryzostoma – bpa i dra Kościoła
- 14 IX – **Niedziela. Święto Podwyższenia Krzyża Świętego.** Uroczyste poświęcenie Kaplicy Świętego Krzyża. Msza Święta w kościele o godz. 16⁰⁰, a potem festyn w ogrodzie
- 15 IX – wspomnienie NMP Bolesnej
- 16 IX – wspomnienie św. Korneliusza – papieża i męczennika oraz św. Cypriana – bpa i męczennika
- 17 IX – 86. rocznica napadu Związku Sowieckiego na Polskę
- 18 IX – Święto św. Stanisława Kostki, patrona Polski
- 21 IX – 25. Niedziela Zwykła. Dzień Środów Społecznego Przekazu

- 22-29 IX – pielgrzymka małżeństw do Medjugorie
- 23 IX – wspomnienie św. o. Pio z Pietrelciny – prezbitera
- 27 IX – wspomnienie św. Wincentego a' Paulo – prezbitera
- 28 IX – 26. Niedziela Zwykła.
Dzień modlitwy o kanonizację bł. Stefana kardynała Wyszyńskiego
- 29 IX – Święto Świętych Archaniołów Michała, Gabriela i Rafała.
Druga rocznica przejścia do Domu Ojca drogiego naszemu sercu i długoletniego proboszcza naszej parafii, Wikariusza Generalnego Diecezji Bydgoskiej ks. Bronisława Kaczmarka. Msza Święta za ks. Bronisława odprawiona zostanie o godz. 18³⁰.

Z ŻYCIA
DIECEZJI

Uroczystość Narodzenia NMP
Matki Pięknę Miłości
patronki naszej Diecezji – 8 IX

PATRONI DIECEZJI BYDGOSKIEJ

MATKA
BOŻA
PIĘKNĘ
MIŁOŚCI

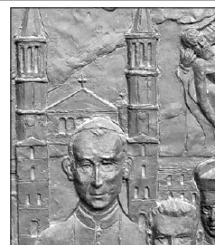
BYDGOSKA
PANI

8 IX – NMP Matki
Pięknę Miłości

BŁ. BISKUP
MICHAŁ
KOZAL

14 VI – wspomnienie
bł. Michała Kozala
biskupa i męczennika

Ksiądz Kamil

Msza Święta Prymicyjna

31 maja ks. Kamil Łęt stanął u progu swojego kapłaństwa i rozpoczął służbę w Winnicy Pańskiej. Swoją pierwszą Prymicyjną Mszę Świętą odprawił w naszej Parafii.

Jak ten Kamil się modlił – dobrze jest widzieć księdza odprawiającego Pierwszą Mszę Świętą. Gdyby księża całe życie tak odprawiali, to każdy by uwierzył, że swoimi rękami pokazuje Boga w czasie podniesienia. Jego wiara i miłość niech nigdy nie ustaje.

W listopadzie ubiegłego roku przeżyaliśmy nawiedzenie figury Świętego Michała Archanioła. To niezapomniane chwile w życiu naszej Parafii.

Po końcowym i prymicyjnym błogosławieństwie, wierni opuścili świątynię i mogli osłodzić sobie niedzielne popołudnie, częstując się ciastem, o które zadbał ks. Kamil i jego Rodzina.

To był trudny okres, ale jednocześnie radosny. Spełnił Ksiądz pragnienie swego życia – służyć Bogu w kapłaństwie, w Jego winnicy. A co potem się dzieło?

Przez tydzień codziennie spotykałem się na Eucharystii z różnymi grupami i zgromadzeniami z parafii, z którymi byłem związany, by już jako ksiądz udzielić sakramentalnego błogosławieństwa i podziękować za wspólnie przeżyte chwile umacniające mnie na wybranej przeze mnie drodze, za – jakże ważną – modlitwę w mojej intencji.

Tydzień minął i...

Wraz z siedmioma wyświęconymi kolegami z diecezji kaliskiej, poznańskiej i bydgoskiej, pod opieką rektora seminarium w Poznaniu – ks. J. Frąckowiaka, udaliśmy się na czterodniową pielgrzymkę do Rzymu. Przebywający tam na studiach ks. Dawid z Poznania ułatwił nam pobyt organizując noclegi u sióstr Obliczanek oraz audiencję u papieża. Był dla nas przewodnikiem, dzięki czemu dużo zwiedziliśmy.

Co robi Ksiądz obecnie?

Do końca miesiąca, dzięki uprzejmości księdza proboszcza, mieszkam w parafii św. Józefa, to jest w miejscu, gdzie do czasu święceń byłem na praktyce. Tam posługuję jako kapłan.

Otrzymał Ksiądz dekret, na mocy którego będzie pełnił posługę wikarego; jakie wytyczne zawiera ten dokument?

Od 30 sierpnia będę w Fordonie, w Parafii Najświętszej Maryi Panny Królowej Męczenników i św. Jana Pawła II. Tam będę przygotowywał dzieci do Pierwszej Komunii Świętej, będę opiekunem służby liturgicznej, będę też katechizował w szkole.

Czyli – plan młodego wikarego, ks. Kamila, ustalony?

Tak. Jest to dla mnie ogromne wyzwanie i pierwsze doświadczenie. Ale z Bożą pomocą i modlitwą bliskich – dam radę.

A jakieś wakacje i plany z tym związane są?

Oczywiście. Od ósmego sierpnia jadę z młodzieżą na rekolekcje oazowe na Pola Lednickie, które będą trwały 17 dni.

Po powrocie wyprowadzam się do Fordonu, gdzie zgodnie z dekretem, będę stawiał pierwsze kroki jako ksiądz, w pierwszej mojej parafii po wyświęceniu. Bardzo się z tego cieszę.

Przyjęte święcenia to dla mnie ogromna radość, ale jednocześnie w dniu święceń jak również prymicji moje serce wypełniało się niesamowitą wdzięcznością. Wtedy bardzo mocno zrozumiałem, że Pan Bóg błogosławi mi dobrymi ludźmi, których stawia na mojej drodze! Chciałbym więc też podziękować moim rodzicom i bratu, księżom posługującym u nas w parafii na czele z ks. Proboszczem Januszem Tomczakiem, pamiętając także szczególnie o śp. Księdzu Bronisławie Kaczmarku, któremu wiele zawdzięczam oraz o ks. Robercie

Wielki Czwartek 2022

Szczepańskim. Swoim wdzięcznym sercem ogarniam całą naszą parafię ze wszystkim wspólnotami, ze Stowarzyszeniem Wspierania Powołań i wszystkim parafianami, którzy się za mnie modlili, z którymi dane mi było zamienić słowo czy wymienić się życzliwym spojrzeniem. Za wszystko wszystkim ogromnie Bóg zapłać! Proszę jednocześnie o modlitwę, bym cały czas w swoim kapłańskim życiu dorastał do tego hasła prymicyjnego, które przyjąłem: „Już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus”.

Zatem życzę Księdzu Bożej radości w pokonywaniu codziennego trudu w służbie Panu. Zapewniam wsparcie – pamięć w modlitwie. Szczęść Boże!

Bóg zapłać.

Barbara

Trzeba przekazać światu ogień miłosierdzia. W miłosierdziu Boga świat znajdzie pokój, a człowiek szczęście. To zadanie powierzam Wam Drodzy Bracia i Siostry, Kościołowi w Krakowie i wszystkim czcicielom Bożego Miłosierdzia, którzy tu przybywać będą z Polski i całego świata. Bądźcie świadkami miłosierdzia! Są to słowa z homilii św. Jana Pawła II w Krakowie-Łagiewnikach.

Właśnie takim świadkiem miłosierdzia był św. Wincenty a' Paulo, którego wspomnienie obchodzimy 27 września. Poświęcił się ubogim i chorym.

Jego przykład – dzieła miłosierdzia – znalazł wielu naśladowców. Także i my też możemy tak postępować. **Dyskretna pomoc komuś, kto jej potrzebuje – to jest właśnie dzieło miłosierdzia.**

Mamy to szczęście, że nasz kościół jest bogaty w polichromie, witraże i obrazy. Zadbali o to nasi przodkowie i za to zawsze należy im się nasza wdzięczność.

Na witrażu w kaplicy MB Częstochowskiej widzimy świętego, który z troską pochyla się nad starszym schorowanym mężczyzną o kulach i smutną dziewczynką. Święty przygarnia ich opiekuńczo jakby chciał im obojgu powiedzieć: *nie smućcie się, jestem z wami, pomogę wam.*

W dolnej części witraża w ozdobnym obramowaniu czytamy: *Słodkie serce Jezusa, bądź moją miłością.* Jest też informacja o ofiarodawcy witraża, a był nim Bank Ludowy w Bydgoszczy.

Na polichromii – jednej z ośmiu błogosławieństw znajdujących się na ścianie pod oknami w nawie głównej – widoczna jest też postać tego świętego.

Obraz jest w formie tryptyku. W środkowej jego części przedstawiony jest św. Wincenty a' Paulo troskliwie pochylający się nad śpiącymi dziećmi, a w dwóch bocznych treść błogosławieństwa. Polichromia zaprojektowana została przez p. Leona Drapiewskiego,

a pomysł zrealizował wraz z bratem Władysławem Drapiewskim.

Przesłanie miłosierdzia jest stale aktualne. Pamiętajmy o tym! Alina

Mój Patron

14 września 2025 r.

Święto Podwyższenie Krzyża Świętego

W 70. roku Rzymianie zaatakowali i zniszczyli Jerozolimę. Rozpoczęły się prześladowania chrześcijan trwające blisko 300 lat, a krzyż na Golgocie, na którym Pan Jezus oddał swoje życie dla dobra rodzaju ludzkiego, stał się symbolem najwyższej miłości, czci i ofiary.

Według podań, ten krzyż w roku 326. odnalazła św. Helena – matka cesarza Konstantyna Wielkiego. Na wieść o tym cesarz kazał zbudować na górze Kalwarii Bazylikę ku czci św. Krzyża, a obok niej – połączoną podwórzem – Bazylikę Zmartwychwstania Pańskiego. W 614. roku pogański król perski napadł na Jerozolimę, niszcząc i pustosząc kraj. Prześladowując chrześcijan, wykradł św. Krzyż, wiedząc, jak bardzo jest dla nich ważny. Jednak w 628 r. cesarz Herakliusz pokonał Persów i odebrał zrabowaną relikwię, którą, według św. Cyryla Jerozolimskiego (+387), podzielono i rozesłano do licznych okolicznych kościołów. Także w naszej Parafii mamy relikwie Krzyża, które adorujemy 14 września.

Kościół w Krzyżu Chrystusa zawsze widział ołtarz, na którym Syn Boży dokonał zbawienia świata. O ukrzyżowaniu Pana Jezusa piszą wszyscy Ewangelisci, podając bardzo szczegółowe okoliczności tego wydarzenia, jak: godzinę ukrzyżowania – ok. 12⁰⁰; śmierci – 15⁰⁰ oraz pogrzebu – ok. 17⁰⁰. Ku czci Świętego Krzyża wzniesiono mnóstwo kościołów, których w samej Po-

lsce jest ponad 100. Relikwie św. Krzyża znajdują się w katedrach, bazylikach i klasztorach w wielu zakątkach świata: w Brukseli, Rzymie czy w Paryżu i nie tylko. Polska może się poszczycić wielością takich miejsc. Znamienne jest, że w Ojczyźnie naszej, mimo prześladowań i represji na przestrzeni wieków, Krzyże spotykamy niemalże wszędzie: w Tatrach, na Podlasiu, na polskich drogach i rozstajach, przy parafiach – krzyże misyjne, na cmentarzach... Są drewniane, kamienne i metalowe. Są w Polsce miejscowości, w których herbie znalazł się znak krzyża.

Na cześć Krzyża Świętego powstawały zgromadzenia zakonne męskie i żeńskie. W przeszłości wielkimi czcicielami Świętego Krzyża byli święci i błogosławieni. Na czele stoi św. Paweł Apostoł i św. Helena. Jednak kult Krzyża Świętego i Męki Pańskiej rozwinął się w średniowieczu. Tym nabożeństwem odznaczali się: św. Bernard z Clairvaux, św. Franciszek z Asyżu, św. Bonawentura, św. Filip Benicjusz, później – bł. Władysław z Gielniowa, św. Piotr z Alkantary, św. Jan od Krzyża, św. Paweł od Krzyża. Pan Jezus, w nagrodę za szczególne nabożeństwo do Swojej Męki obdarował wielu świętych stygmatami. Kościół zna aż 330 takich przypadków. Pierwszy dar stygmatów, stwierdzony historycznie, otrzymał św. Franciszek z Asyżu. Wspomina się także o Teresie Neumann (1962 r.) i o św. o. Pio (1918 r.). Na przestrzeni wieków, zaczynając od początku, Krzyż Chrystusowy przedstawiany był z – i bez postaci umęczonego Jezusa. Znak Krzyża Świętego sięga pierwszych wieków

chrześcijaństwa. Był on traktowany jako CREDO katolickie, streszczenie najważniejszych prawd wiary. Słowami zaś podkreślano wiarę w Boga w Trójcy Świętej Jedyne, a ruchem ręki podkreślano nasze zbawienie przez Chrystusową Mękę i Śmierć. Kapłan w imię Trójcy Przenajświętszej w liturgii tym znakiem błogosławi swoich wiernych. Znak Krzyża jest nie tylko najkrótszą formą modlitwy, jest wyrazem dziękczynienia i prośby, określa nasz stosunek do Boga.

Na pamiątkę znalezienia Krzyża Świętego w Polsce obchodzono święto 4 maja, natomiast od 1969 r. połączono je ze świętem Podwyższenia Krzyża Świętego i do dziś obchodzimy je 14 września.

Mamy powód do dumy i radości, gdyż w naszej parafii, w budynku przykościelnym, znajduje się kaplica Świętego Krzyża, którą ks. Proboszcz Janusz Tomczak polecił wyremontować i zmodernizować. Jest piękna, a piszemy o tym szczegółowo na stronach 7. i 8. tego numeru MK. Zapraszamy, by osobiście nawiedzić to miejsce i uczcić Święty Krzyż, na którym dokonało się zbawienie świata. Krzyż, który jest znakiem uwielbienia Boga-Zbawcy, który wyzwolił nas z niewoli grzechu. *Krzyżu Chrystusa, bądźże pochwalony...*

Pragnę przypomnieć, że w tym dniu, czyli 14 września o godz. 16⁰⁰, biskup Ordynariusz Diecezji Bydgoskiej Krzysztof Włodarczyk będzie sprawował Mszę Świętą w naszym kościele, po czym dokona uroczystego poświęcenia kaplicy Świętego Krzyża. Zapraszamy!

Barbara

„PIELGRZYMI NADZIEI” IŚĆ ZA JEZUSEM

Wypoczęci, przemienieni (duchowo również), pełni zapału i nadziei, wracamy do rzeczywistości. Do szkół, biur, do innych miejsc pracy, do wspólnot różnego rodzaju, słowem wszędzie tam, gdzie Pan Bóg nam miejsce wyznaczył. Potrzebowaliśmy takiego wytchnienia, potrzebowaliśmy czasu na przemyślenia, na naprawę, załatwienie czegoś, co odkładaliśmy na „później”. Może to „później” było właśnie w czasie urlopu...? Bogu niech będą dzięki, jeśli się udało. Realizując swoje codzienne zadania i obowiązki dalej pielgrzymujemy i z nadzieją idziemy za Chrystusem. Pójście za Chrystusem, to budowanie, a nie obudowanie jakiegś wieży, drogi, czy innego obiektu. Chodzi, ale o budowanie swojego życia - cały czas od nowa.

My mamy budować z Nim i na Nim, na Jezusie, na Ewangelii...! Jak każde budowanie, tak również budowanie swojego życia, swojego wnętrza na Ewangelii wiąże się z trudnościami, a często prowadzi do zniechęcenia i porzucenia rozpoczętej drogi. W takiej sytuacji Jezus nie pozostawia nas samych sobie i zaprasza do współpracy. Mówi: *Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię* (Mt 11, 28). Przyjdźcie, ale nie bądźcie bierni, nie oczekujcie, że Ja sam za was wszystko załatwię, zdaje się

mówić Jezus. W Ewangelii wg św. Łukasza czytamy bowiem że, *Jeśli ktoś przychodzi do Mnie, a nie ma w nienawiści swego ojca i matki, żony i dzieci, braci i siostr, nadto i siebie samego, nie może być moim uczniem* (14, 26). Warunek po ludzku wydaje się nie do spełnienia, bo jak to jest, że ja mam nienawidzić moich bliskich?! Nie masz ich nienawidzić, mówi Jezus, masz tylko mieć świadomość i w swoich relacjach, działaniach pamiętać, że **«Ja jestem pierwszy»** przed każdą z tych osób! Zmarły papież Franciszek podczas jednej z licznych swoich konferencji wypowiedział:

Zapraszam każdego chrześcijanina (a więc ciebie i mnie również), niezależnie od miejsca i sytuacji, w jakiej się znajduje, by odnowił dzisiaj (a to «dzisiaj» trwa), swoje osobiste spotkanie z Jezusem, albo przynajmniej podjął decyzję gotowości spotkania z Nim, szukania Go nieustannie każdego dnia. I dalej mówił papież: Kto zaryzykuje, by uczynić mały krok w kierunku Jezusa, tego Pan nie zawiedzie, przekona się, że On już na niego (na mnie i na ciebie) czekał z otwartymi ramionami. Zaryzykujesz? Z doświadczenia wiem, że warto!

Ja kiedyś zaryzykowałem. Dałem się bowiem namówić do udziału w Seminarium Odnowy Wiary. Są to rekolekcje, które mają na celu odnowienie, pogłębienie i umocnienie wiary chrześcijańskiej. Trwają kilka tygodni (9-10). Odbywają się w formie cotygodniowych spotkań, w trakcie których uczestnicy słuchają nauk, modlą się, dzielą się doświadczeniami i rozważają Słowo

Boże. Uczestnicy Seminarium zaproszeni są do codziennej, indywidualnej modlitwy Pismem Świętym w domu. Owocami tej modlitwy dzielą się w małych grupach, podczas cotygodniowych spotkań. Takie Seminarium planowane są również w naszej parafii.

Poprzedzą je – już w październiku – Rekolekcje Ewangelizacyjne, które poprowadzi ks. prof. Grzegorz Barth z KUL-u. Tak więc jest to niesamowita okazja, aby nawiązać i pogłębić osobistą relację z Jezusem Chrystusem. Odkryć i rozwinąć dary i charyzmaty, które Duch Święty daje każdemu z wierzących, a o których nie zawsze wiemy, że je posiadamy. Niech każdy z nas już teraz czuje się zaproszony. Iść za Jezusem, to słuchać Go, to Go naśladować, to być Jego uczniem. Jednak w Ewangelii według św. Łukasza Jezus mówi: *Tak więc nikt z was, jeśli nie wyrzeka się wszystkiego, co posiada, nie może być moim uczniem* (14, 33). Uczeń Jezusa stale się uczy i zdobywa się na coraz to nowy wysiłek. Takim wysiłkiem będzie więc ofiarowanie i „tracenie” np. czasu dla Jezusa, poprzez udział w rekolekcjach i seminarium; zasłuchanie się w Jego Słowo, rozważanie Go w swoim sercu i próba życia tym Słowem w codzienności. Stąd bowiem bierze się nasza nadzieja, że pielgrzymujemy we właściwym kierunku, bo Jezus jest światłością świata. *Kto idzie za Mną – mówi Jezus – nie będzie chodził w ciemności, lecz będzie miał światło życia* (por. J 8, 12). *Oprac. Tadeusz*

Radosna procesja kobiet i milczący marsz mężczyzn

15 sierpnia br. o godz. 20⁰⁰ z dwóch bydgoskich kościołów wyruszyły dwie zgoła różne od siebie pielgrzymki po to, by wspólnie spotkać się na Starym Rynku i tam odśpiewać Bogurodzicę. Potem wspólnie powędrowały do katedry, by tam przed obrazem Matki Boskiej Pięknej Miłości odśpiewać Apel Jasnogórski. Obie pielgrzymki – w których uczestniczyła liczna grupa z naszej parafii – modliły się o „Cud nad Brdą”.

Pierwsza pielgrzymka wyruszyła z Kościoła oo. Jezuitów i była to milcząca pielgrzymka mężczyzn, którzy nie muszą mówić nic, by iść za Jezusem. Mężczyźni kroczyli za Najświętszym Sakramentem, a prowadził

ich i całą procesję ks. infułat Mirosław Gogolik. Natomiast w drugiej procesji wyruszyły kobiety w radosnej pielgrzymce z naszej parafii. Kroczyły radośnie ze śpiewem na ustach, niosąc wizerunek Matki Boskiej Pięknej Miłości, a prowadziła je i całą procesję s. Justyna Lihs.

Piękne doświadczenie... piękne świadectwo wiary wszystkich pielgrzymujących... Bardzo się cieszę, że mogłam być częścią tego wydarzenia. Całe wydarzenie zorganizowała Szkoła Nowej Ewangelizacji Diecezji Bydgoskiej działająca przy naszej parafii pod przewodnictwem ks. Proboszcza Janusza Tomczaka.

Magdalena SNE Diecezji Bydgoskiej

Świętowanie

To już tradycja, że w lipcu, tym razem 19-tego, świętowaliśmy urodziny bł. Pauliny Jaricot – założycielki Żywego Różańca. Uroczystość odbyła się w Jubileuszowym Sanktuarium Szentszackim na Piaskach przy ul. Smukalskiej 113. Zaproszeni członkowie Żywego Różańca zgromadzili się przed kaplicą Matki Bożej po Trzykroć Przedziwnej oraz w jej wnętrzu, by o godzinie 10⁰⁰ wspólnie odmówić radosną część Różańca Świętego. Powitał nas diecezjalny moderator Żywego Różańca – ks. Andrzej Marmurowicz.

Siostra zakonna opowiedziała o tym cudownym miejscu, że choć małe – obfituje w łaski, na przykład: wewnętrznej przemiany, daje poczucie ciepła domowego i bezpieczeństwa, miłości i akceptacji. Dlaczego posiada nazwę po Trzykroć Przedziwnej? Bo Matka Boża dla Boga jest Córką, dla Jezusa – Matką, a dla Ducha Świętego – Oblubienicą. Takich kaplic wybudowano ponad 200 na wszystkich kontynentach. Są one identyczne, różnią się tylko nazwami (wezwaniami). Nasza jest pw. św. Wojciecha. W każdej kaplicy znajduje się figura św. Michała Archaniola, która jest symbolem naszej wewnętrznej przemiany, gdzie mamy upodabniać się do Jezusa i Maryi. Owoc naszej przemiany zależy od tego, co mamy w sercu, by świat wokół nas stawał się lepszy.

Gośćmi spotkania wspólnoty Żywego Różańca byli: ks. Wenancjusz Zmuda oraz brat jego, misjonarz – o. Remigiusz. Ojciec Remi już na początku wygłosił ciekawą konferencję, natomiast ks. Wenancjusz podczas Eucharystii głosił homilię. Po zakończonej Mszy Świętej wysłuchaliśmy świadectw, z których wynikało, że duch różańcowy żyje, będzie żył i będzie owocował. Podczas krótkiej przerwy na kawę i przy przywiezionym przez uczestników spotkaniu cięście, rozmowom nie było końca.

Korzystając z pięknej pogody, w atmosferze radości i życzliwości, dotrwaliśmy do godziny Miłosierdzia Bożego. Odmówiliśmy Koronkę i tak zakończyliśmy kolejne spotkanie urodzinowe błogosławionej Pauliny. Za rok bydgoska wspólnota szentszacka obchodzić będzie 40 lat swego istnienia, natomiast szentsztat w ogóle – 100-lecie. Polecamy Matce Bożej po Trzykroć Przedziwnej wszystkich, którzy to zgromadzenie tworzą.

Barbara

Śladami błogosławionych...

Trwa w Kościele powszechnym Rok Jubileuszowy. To święty czas dla każdego chrześcijanina. Warto podjąć wysiłki, aby w różnych sanktuariach oddać cześć Bogu Najwyższemu, dziękując Mu za Jego nieskończoną miłość.

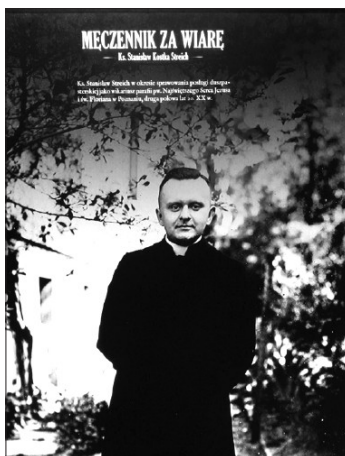
Moje wakacyjne drogi między innymi poprowadziły mnie do Lubonia, niedaleko Poznania. To niewielka miejscowość terytorialnie, ale wielka duchowo. To tam znajdują się dwa sanktuaria błogosławionych, a zarazem kościoły stacyjne, jubileuszowe. Pierwsze sanktuarium – to kościół

św. Jana Bosko, w którym spoczywa ciało budowniczego i pierwszego proboszcza tej świątyni – bł. ks. Stanisława Streicha. Możemy być dumni, bo to kapłan pochodzący z Bydgoszczy. Tutaj się urodził, tu został ochrzczony i tu sprawował swoją pierwszą Eucharystię. Ale życie kapłańskie zawiodło go do Lubonia, gdzie w niedzielę 27 lutego 1938 r. w czasie Mszy Świętej dla dzieci, w chwili, gdy chciał głosić Słowo Boże, został zamordowany przez komunistycznego zamachowca Wawrzyńca Nowaka, który oddał do niego dwa śmiertelne strzały. Ks. Stanisław Streich został beatyfikowany w Poznaniu dnia 24 maja 2025 r.

Drugie sanktuarium w Luboniu to miejsce, w którym spoczywa ciało błogosławionego Edmunda Bojanowskiego. Pozostając świeckim człowiekiem, założył Zgromadzenie Sióstr Służebniczek Bogurodzicy Dziewicy Niepokalanie Poczętej. Dał początek licznym dziełom wychowawczym, charytatywnym, kulturalnym i religijnym. Siostry Służebniczki kontynuują Jego dzieło, służąc potrzebującym, a szczególnie dzieciom.

Zachęcam wszystkich do odwiedzenia tego pięknego miejsca, w którym Błogosławieni uczą nas miłości do Boga i służby drugiemu człowiekowi.

Ania Błażej

Bł. ks. Stanisław Streich

Ławeczka bł. Edmunda Bojanowskiego

Rozbiegane wrześnie myśli: koniec lata, rocznice wojenne, szkoła

Wrzesień w Bydgoszczy to także święto bydgoskiej Pani, Matki Bożej Pięknego Miłości, Patronki Diecezji Bydgoskiej – 8 IX.

Pani z Pąsową Różą – to łaskami słynący piękny wizerunek, koronowany przez wyniesionych na ołtarze św. Jana Pawła II oraz bł. Stefana kard. Wyszyńskiego. To pieśni, wiersze, koncerty z różą, to znaczek pocztowy, to również wędrówki po świecie.

Błogosławieństwo biskupa

Właśnie kilka miesięcy temu, grono parafian, postanowiło spełnić pragnienie mnicha Kameduły, naszego brata z parafialnej wspólnoty, o. Romana Malaczewskiego i przygotowało piękny wizerunek Pani z Różą – Matki Bożej Pięknego Miłości. Kilka tygodni temu nastąpiło przekazanie daru arcydiaconowi Romanowi, który od kilkudziesięciu lat przebywa w pustelni kamedulskiej w Gardzie, w domku ufundowanym przez króla Jana III Sobieskiego.

Rodzona siostra o. Romana

Radość w Gardzie. O. Roman

Radość wielka wszystkich zaangażowanych, tym bardziej, że odbyło się to z błogosławieństwem Pasterza Diecezji Bydgoskiej, bpa Krzysztofa Włodarczyka.

„Matko Pięknego Miłości na znaczkach pocztowych z listami wysyłana módl się za nami” (ks. Jan Twardowski).
Andrzej Adamski

Dziękujemy za 100 lat Parafii darem od serca, którym jest remont i modernizacja Kaplicy Świętego Krzyża

Kaplica zlokalizowana jest obok naszego kościoła – budynek B (w którym mieści się także biuro parafialne).

IDEJE PODJĘTYCH PRAC:

- podziękowanie za sto lat istnienia Parafii Świętej Trójcy – pomoc w poukładaniu nas w jedną całość jak puzzli, pomimo różnic (w takim kształcie były cegielki na remont kaplicy)

- Wpisanie się w Kościół – i to dostojnie poprzez złożenie podpisów na ścianie za absydą – (foto 1)
- dostosowanie do aktualnych potrzeb: – jako Kaplicy – funkcja sakralna (Msze Święte wspólnotowe Neokatechumentatu,

Wiara i Światło z osobami z niepełno-
sprawnością, w dni powszednie okresu
zimowego i inne okazje);

– jako sali wielofunkcyjnej – prelekcje,
katechezy, spotkania różnych grup para-
fialnych i diecezjalnych (foto 2)

- konieczność remontu i modernizacji.

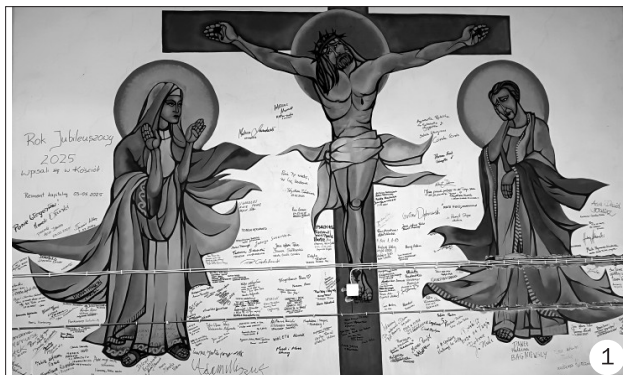
WYKONANE PRACE:

Po uzgodnieniach z Konserwatorem Miejskim i Diecezjalną Komisją Ds. Architektury i Sztuki Sakralnej Diecezji Bydgoskiej w myśl koncepcji p. Marka Dłuskiego przystąpiono do prac remontowych kaplicy w trzech etapach:

1. WYMIANA INSTALACJI ELEKTRYCZNEJ (październik 2024 p. Ryszard Mirola i p. Robert Chmurzyński),
2. WYMIANA OKIEN (grudzień 2024 firma p. Grzegorza Heyki),
3. POZOSTAŁE PRACE REMONTOWE (marzec-maj 2025 firma p. Marka Kowalskiego oraz p. Wojciech Winiecki, p. Dariusz Nalazek, p. Dariusz Krauze, p. Mateusz Miernik, p. Piotr Pieszewicz, p. Czesław Tomczak i śp. Władysław Skórcz),

- a) zlikwidowaliśmy podest (prezbiterium oraz dla organisty z tyłu kaplicy) i zdjęliśmy całość drewnianej podłogi (intensywnie wydeptanej),
- b) wzmocniliśmy konstrukcję posadzki, założyliśmy ocieplenie posadzki (styropianem) – wykonaliśmy wylewkę pod płytki podłogowe,
- c) usunęliśmy wiele warstw malarskich na sklepieniu i ścianie z drzwiami wejściowymi,
- d) zmodernizowaliśmy instalację grzewczą,
- e) wykonaliśmy nowy podest (prezbiterium) – niższy od dotychczasowego,
- f) ociepliliśmy ściany od wewnątrz kaplicy oddychającym multiporem (w taflach jak styropian, ale o innym składzie), wykonaliśmy tynki, wyrównaliśmy podciągi pod kolebkowym sklepieniem, uzupełniliśmy i wzmocniliśmy tynki sklepienia (wszystkie materiały budowlane oddychające) (foto 6),
- g) postawiliśmy dodatkową ścianę prezbiterium, gdyż dotychczasowa była pod dużym kątem – dzięki której za prezbiterium powstała mała zakrystia, absyda

od. str. 8

(wnęka) na krzyż, a pod nią schowek na ołtarz jeżdżący na kółkach, h) dodaliśmy ścianę ażurową (foto 6) z ornamentem winogronowym dopasowanym do zdobień wykonanych na dotychczasowym ołtarzu, lektorium, wokół absydy, na filarach, stoliku na dary oraz podstawie pod księgę Pisma Świętego. Ścianka ukrywa za sobą organy, które otrzymaliśmy ze Studium Organistowskiego Diecezji Bydgoskiej (foto 4). Na ażurowej ścianie zawiesiliśmy obraz Matki Bożej Częstochowskiej (foto 8), który był w naszej kaplicy Matki Bożej Jasnogórskiej w kościele. Ten obraz dotychczas przesłaniał łaskami słynący obraz także Matki Bożej Częstochowskiej, i) pomalowaliśmy całość kaplicy w delikatnym kolorze „écru” (kość słoniowa), a kolorem „nowe złoto” absydę jako tło dla krzyża, filary i podciąg pod sklepieniem – (foto 8). Wokół absydy i na filarach ornament winogronowy wykonany jest na tle „nowego złota” kolorem „stare złoto”, j) założyliśmy płytki podłogowe we wzorze drewnopodobnym na całej powierzchni kaplicy (około 100 m²), k) stare ławki odnowiliśmy, zmodernizowaliśmy i przymocowaliśmy do posadzki (nie mają klęczników, a dawne elementy ławek wykorzystaliśmy jako oparcia i przymocowaliśmy je do ściany). Ławki i oparcia otrzymały nową tapicerkę z materiału takiego samego jak obite. Są zakupione nowe krzesła do kaplicy (mamy w kaplicy aktualnie ponad dziewięćdziesiąt miejsc siedzących) – (foto 8), l) odnowiliśmy stacje drogi krzyżowej – daliśmy im nowe ramki, zamontowaliśmy nowe numery stacji i krzyżyki – (foto 8) m) pośród różnych, nagromadzonych przedmiotów w zakamarkach parafialnych znaleźliśmy Pana Jezusa, którego

poddaliśmy konserwacji i zawiesiliśmy na nowym krzyżu na korytarzu przed kaplicą – (foto 7). Znaleźliśmy także starą, czarną kropielnicę, którą odnowiliśmy – (foto 3), a do wnętrza włożyliśmy szklaną, czarną miseczkę, aby zapobiec jej delikatnemu przeciekaniu. Następnie zawiesiliśmy przy wejściu do kaplicy, n) w absydzie zamontowaliśmy krzyż otrzymany i przywieziony z Wiednia (który także poddaliśmy konserwacji uzupełniliśmy sześć brakujących palców u rąk) – (foto 5), o) oczyściliśmy żyrandole, wymieniliśmy ich elektrykę, a dwa spośród trzech otrzymały przedłużenia łańcuchów przez mosiężne rurki (trzeci nie jest obniżony, bo przesłaniałby krzyż i absydę). Dodażyliśmy oświetlenia przez zamontowanie sześciu kinkietów, wzorem nawiązujących do żyrandoli. Zainstalowaliśmy nowe oświetlenie prezbiterium, absydy z krzyżem i obrazu Matki Bożej. Nad ołtarzem zamontowaliśmy wentylator, p) zamontowaliśmy dzwonek sygnalizujący rozpoczęcie Mszy Świętej. Ozdobiony jest on aniołem i symbolami ewangelistów, r) oczyściliśmy i pomalowaliśmy drzwi, wymieniliśmy próg na nowy, s) umieściliśmy obok nowego tabernakulum wieczną lampkę. Tabernakulum schowane jest za dodatkowymi drzwicz-

kami, aby w momencie, gdy nie jest złożony w nim Najświętszy Sakrament, a kaplica służy za salę wielofunkcyjną, nie budziło pytań i wątpliwości, czy jest tam przechowywany Pan Jezus.

Podsumowanie: Liczymy na to, że owocem podjętych prac będzie nie tylko dokonanie koniecznego remontu. Ufamy, że włożony trud sprawi, by to miejsce, tak jak cała nasza Parafia, tętniło bogatym życiem duszpasterskim, pomagając naszym wiernym zbliżyć się do Pana Jezusa i przylgnąć do Niego. Bogu dziękujemy za nawet najdrobniejszą pomoc modlitewną, intelektualną, fizyczną i materialną. Niech Pan Bóg wynagrodzi hojność serca, a my kierujemy do Niego wdzięczność za poczucie bycia rodziną parafialną od stu lat i prosimy, by nie zagubił się nawet ten, kto myśli, że jest najmniejszy...

Co dalej? Czekamy na odnowienie poświęcenia Kaplicy Świętego Krzyża, którego dokona Biskup Krzysztof Włodarczyk w Uroczystość Podwyższenia Krzyża w niedzielę, 14 września br. o godz. 16⁰⁰ na które serdecznie zapraszamy. Po czym odbędzie się radosne świętowanie jako uzupełnienie naszej radości i zakończenie obchodów stulecia naszej Parafii. Szczęść Boże. Ks. Proboszcz

Miesięcznik Kościelny Parafii Świętej Trójcy w Bydgoszczy. Kolegium Redakcyjne: zespół wraz z ks. Proboszczem. Adres do korespondencji: Parafia Świętej Trójcy 85-224 Bydgoszcz, ul. Świętej Trójcy 26. Konto Parafii Świętej Trójcy: SGB Bank Spółdzielczy w Szubinie nr 97 8164 0001 2003 0001 8005 0002. Redakcja zastrzega sobie prawo skracania lub przedrukowywania nadesłanych materiałów. Strona internetowa parafii: www.trojca.info

Tygodniki Kościelne z lat trzydziestych dostępne są na stronie Kujawsko-Pomorskiej Biblioteki Cyfrowej www.kpbc.umk.pl